

Hvad vil det sige at være en amerikansk patriot i dag?

4. juli (EIRNS) – Denne Uafhængighedsdag finder sted på 75-året for enden på 2. verdenskrig, hvori Lyndon LaRouche tjente som soldat. I løbet af sin udsendelse til Asien døde Præsident Franklin Roosevelt. Under sin tid i Indien oplevede han på første hånd den brutalitet fra det Britiske Imperium, som Roosevelt agtede at imødegå ved at omforme efterkrigstidens verden og afslutte globale imperier for altid, hvilket ville opfylde løftet fra Den amerikanske Frihedskrig, som vi fejrer i dag.

Men den verden, som Roosevelt havde i sinde, blev ikke virkeliggjort.

LaRouche påtog sig udfordringen i at uddanne sig selv til at tage lederskab og formidle dette til USA og verden, ved at skrive hundredvis af artikler, udarbejde dusinvis af studier, stille op til det amerikanske præsidentvalg otte gange samt opbygge en international bevægelse med medarbejdere fra hele verden. I de senere år betonedede LaRouche de nødvendige løsnings globale karakter og opfordrede til samarbejde mellem de fire store magter – USA, Kina, Rusland og Indien – for at skabe de fornødne reformer indenfor finans- og bankverdenen, og for at give en velformuleret vision for fremtiden: om videnskabelige grænseområder, som må overvindes og om de nødvendige infrastrukturelle platforme for at muliggøre højere niveauer i fysisk produktivitet.

I dag er vi kraftigt konfronteret med den påtrængende nødvendighed af at gennemføre LaRouches videreudvikling af Roosevelts vision:

- Corona-pandemien, som nu rammer både Nord- og Sydamerika hårdest, peger på fejl, ikke i de seneste måneder (selvom

mange fejl blev begået), men på årtiers svigt mht. at gøre en ende på fattigdom verden over, og opnå økonomisk udvikling og videnskabeligt fremskridt for at udvikle grundlæggende nye metoder til at bekæmpe sygdom, specielt virusser.

- De nylige reaktioner fra Indien på grænsekonflikten med Kina – at forbyde kinesiske apps og kinesiske firmaer fra at byde på vejprojekter – indvarsler faren for et reelt brud mellem de to nationer.

- Yderligere billioner af dollars skabes af de transatlantiske centralbanker for at støtte et finanssystem, som nu nærmest intet forhold har til den reelle økonomi. Det vil være umuligt at opnå betydelig finansiering af økonomisk udvikling i et system, der så iøjnefaldende domineres af spekulation.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches opfordring tidligere dette år til et hastetopmøde blandt præsidenterne Trump, Putin og Xi understregede nødvendigheden af en international tilgang til at etablere et højere niveau af samarbejde og for at overvinde rødderne til kupforsøget mod Præsident Trump. Tre uger senere foreslog Præsident Putin et topmøde mellem lederne fra USA, Rusland, Kina, Frankrig og Storbritannien – de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, skabt i slutningen af 2. Verdenskrig, hvis vigtighed Putin igen for nyligt betonedede i sin artikel i juni måned angående læren fra 75-året for denne krig.

Overvej den mulige diskussion ved et sådant P5-topmøde i lyset af Storbritanniens premierminister Boris Johnsons "Byg, byg, byg"-tale fra i tirsdags, hvor han opfordrede til at investere 5 milliarder £ i infrastruktur, med en åbenlys reference til Franklin Roosevelts arv: "Det lyder som en New Deal... Det er meningen, at det skal lyde og være sådan, fordi det er det som disse tider kræver."

Mens det foreslåede beløb indtil nu er lille, og Johnson forsvarer City of London – som må og skal angribes for at nære

et håb om ægte økonomisk vækst – kan hans forslag hjælpe med at katalysere en diskussion på det niveau, som er nødvendigt: internationalt samarbejde blandt suveræne nationer, blandt nationalstater, "hvis forfatningslove", som LaRouche skrev i 2005, "er baseret på et tredelt princip om absolut suverænitet, forsvaret af denne suverænitet og samfundets pligt til at fremme det almene vel for alle folk og deres efterkommere". Dette er i overensstemmelse med "USA's forfatnings formålsparagraf og med den overensstemmende, principielle idé om naturlov, som er kernen i USA's Uafhængighedserklæring fra 1776, en formulering kopieret fra Leibniz' angreb på John Lockes tåbeligheder, 'stræben efter lykke'."